

Told for farvet Filt, 66 \mathcal{D} ., foreslaar Mindretallet den under Løbe-Nr. 113 nedfat til 35 \mathcal{D} . Hvad Uldkaffetterne angaar, saa er den bestaaende Told allerede baade særdeles høj og stærkt varierende efter Værdien, men dette uheldige Forhold vil blive betydelig yderligere stærket ved Flertallets Forslag. For de i Afdeling B., Side 140—141 anførte tre typiske Eksempler er Tolden pr. Stk. nu 21.₃, 28 og 29.₃ \mathcal{D} ., hvilket udgør henholdsvis 75.₅, 39.₅ og 23.₅ pCt. af Værdien, men naar Tolden nu forhøjes til 45 \mathcal{D} . pr. Stk., udgør dette for de samme tre Eksempler 159, 63.₅ og 36 pCt. af Værdien. Dervedfor den af Mindretallet foreslaaede betydelige Nedsættelse maa erindres, at Stoftolden fra samme Side foreslaas væsentlig nedfat.

Under Løbe-Nr. 112 og 113 foreslaar Mindretallet „alle andre Varer af Uld“ etc. fortolbede med 1 \mathcal{P} d. 45 \mathcal{D} ., naar 1 \square Allen vejer 20 Kvint eller derunder, og ellers med 1 \mathcal{P} d. 35 \mathcal{D} . Flertallet foreslaar, i Overensstemmelse med den bestaaende Toldlov, at paalægge samtlige disse Varer en Told af 66 \mathcal{D} . Under den store Uldvareposition falder en Mængde Varer, som under vore klimatiske Forhold spille den aller væsentligste Rolle for den store Befolknings Forbrug, og Tolden for de herunder indførte Artikler har i Femaaret 1890—1894 udgjort gennemsnitlig 2,278,000 Kr. aarlig eller omtrent 39 pCt. af hele Manufaktur-tolden. Den bestaaende Told, som Flertallet foreslaar at bibeholde, rammer denne vigtige Vareklasse altfor haardt og paa en alt andet end retfærdig Maade, idet det gennemgaaende er de billigere og simplere Varer, som forbyres stærkest. Tolden bevæger sig fra 5 til 70 pCt. af Værdien, og for den Række kurante, billige Klædevarer, som efter en større Importørs Opgivelse findes anførte i Afdeling B., Side 153 som Genstand for Indførsel, er den mellem 29 og 66 pCt. af Værdien. For uldne Gardin- og Møbelstoffer bevæger Tolden sig efter de i Afdeling B., Side 161 opgivne Eksempler for de Varer, som overhovedet kunne indføres, fra 25 til 45 pCt. af Værdien, og de svære, billige Varer kunne overhovedet slet ikke indføres. En saadan Beskatning af disse almindelige Forbrugsartikler er saa meget uforvarligere som Prisen paa dem, siden Toldloven blev givet, er falden meget betydeligt. Naturligvis er det ikke let her at anstille en absolut korrekt Sammenligning, da Kvaliteterne nu ikke ere de samme som i 1863, men efter kompetente Sagkyndiges Skøn maa dog Priserne antages at være faldne for Klædevarer med c. 50 og for Kjøletøjer med c. 33 pCt. imod da. Det følger dels af de forbedrede Fabrikationsmetoder, Transportforhold m. m., dels af, at Priserne paa importeret Uld, som er det, der spiller den aldeles overvejende Rolle ved Klædefabrikationen (de allerbilligste Sorter undtagne), gennemsnitlig ere faldne med 40—50 pCt. i disse 33 Aar (Afdeling B., Side 146). De forskellige Betragtninger, som ere fremførte til Forsvar for den bestaaende høje Told, har Mindretallet kun kunnet tillægge ringe Værdi. Naar det f. Eks. i Indlæget fra Haandværkets og Industriens Toldudvalg (Tillæget, Bilag 58) gøres gældende, at Gennemsnits-Værdiprocenten egentlig er ret lav, nemlig kun 17 pCt. af Værdien for de indførte heluldne Menvarer, da siger et saadant Gennemsnitstal meget lidt, ti for det første ere de Varer, for hvilke Tolden udgør den højeste Procent af Værdien, jo ganske udelukkede, og dernæst forringer den Omstændighed, at der indføres en stor Del finere Uldstoffer, for hvilke Tolden kun udgør en ringe Procent af Værdien og som saaledes trykker Gennemsnitstallet ned, paa ingen Maade Bægten af den Rendsgerning, at de billige Varer ere ganske uforholdsmæssigt beskattede. Endvidere anføres det, at Danmark er blandt de Lande, der har den største Overskudsindførsel af Klædevarer, og at denne Indførsel er stærkt stigende. Men heri ligger ingenlunde et Bevis paa, at Tolden er forholdsvis moderat. Stigningen i Indførselen er nemlig paa ingen Maade stærkere, end at den fuldt ud lader sig forklare ved Befolkningens Tiltag og den voksende Tilbøjelighed til ikke at ville nøjes med hjemmegjorte Stoffer, og desuden maa det erindres, at Danmark paa Grund af sit Markeds Lidenhed er saa godt som affaaaret fra selv at producere de finere Kvaliteter, og at derfor ganske naturligt Indførselen hertil bliver forholdsvis større end til de Lande, som selv kunne forsyne sig med saadanne Varer. En Hovedbetragtning til Forsvar for den bestaaende Told